

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0250/2008

10.6.2008

SPRAWOZDANIE

w sprawie przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa
(2008/2030(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: Karl von Wogau

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	12
OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII	18
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	21

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa (2008/2030(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa pt. „Bezpieczna Europa w lepszym świecie”, przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady z dn. 22 maja 2007 r. dotyczącą europejskiej polityki kosmicznej,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz Traktat o Unii Europejskiej (TUE), zmienione traktatem z Lizbony, jak również ich odpowiednie postanowienia dotyczące europejskiej polityki kosmicznej (art. 189 TFUE), stałej usystematyzowanej współpracy w sprawach bezpieczeństwa i obronności (art. 42 ust. 6 i art. 46 TUE oraz dotyczący tego protokół) i wzmocnionej współpracy w obszarze cywilnym (część szósta, tytuł III TFUE), a także klauzulę solidarności (art. 222 TFUE) i postanowienia o wzajemnej pomocy w przypadku zbrojnej agresji przeciwko państwu członkowskiemu lub państwom członkowskim (art. 42 ust. 7 TUE),
- uwzględniając rezolucję z dn. 29 stycznia 2004 r. w sprawie planu działania na rzecz wprowadzenia w życie europejskiej polityki kosmicznej¹,
- uwzględniając rezolucję z dn. 14 kwietnia 2005 r. w sprawie europejskiej strategii bezpieczeństwa²,
- uwzględniając układ o zasadach działalności państw w zakresie badań i użytkowania przestrzeni kosmicznej, łącznie z Księżycem i innymi ciałami niebieskimi z 1967 r. („traktat o przestrzeni kosmicznej”),
- uwzględniając współpracę między UE i Rosją w zakresie polityki kosmicznej, w ramach której w 2006 r. rozpoczęto rozmowy trójstronne na temat przestrzeni kosmicznej między Komisją Europejską, Europejską Agencją Kosmiczną i Roscosmosem (rosyjską agencją kosmiczną),
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0250/2008),

¹ Dz.U. C 96 E z 21.4.2005, s. 136.

² Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, s. 580.

- A. mając na uwadze, że brak zagrożeń kosmicznych oraz bezpieczny, trwały dostęp do przestrzeni kosmicznej i takie korzystanie z niej muszą stanowić wiodące zasady europejskiej polityki kosmicznej,
- B. mając na uwadze, że ze względu na różnorodne wyzwania polityczne i wyzwania w zakresie bezpieczeństwa, które stają się coraz większymi problemami Unii Europejskiej, niezależna europejska polityka kosmiczna jest koniecznością strategiczną,
- C. mając na uwadze, że brak wspólnego podejścia państw członkowskich UE do polityki kosmicznej skutkuje zbyt kosztownymi programami,
- D. mając na uwadze, że na operacje zarządzania kryzysowego w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO) niekorzystny wpływ ma brak interoperacyjności między potencjałem kosmicznym eksploatowanym przez państwa członkowskie UE,
- E. mając na uwadze, że Unii Europejskiej brakuje kompleksowej europejskiej architektury kosmicznej służącej celom bezpieczeństwa i obrony,
- F. mając na uwadze, że opracowanie rakiet nośnych nowej generacji zajmuje około 15 lat, a rakiety nośne dzisiejszej generacji będą musiały zostać wymienione w ciągu najbliższych 20 lat,
- G. mając na uwadze szybkie postępy w rozwijaniu potencjału kosmicznego osiągnięte przez Stany Zjednoczone, Rosję, Japonię i inne państwa podejmujące eksplorację kosmosu, w szczególności przez Chiny, Indie, Koreę Południową, Tajwan, Brazylię, Izrael, Iran, Malezję, Pakistan, Afrykę Południową i Turcję,
- H. mając na uwadze, że w drugim półroczu 2008 r. francuska prezydencja Unii Europejskiej określi postępy w zakresie europejskiej polityki kosmicznej jako jeden ze swoich priorytetów,
- I. mając na uwadze, że jednym z najbardziej korzystnych pod względem kosztów elementów architektury kosmicznej i osiągnięcia trwałej floty potencjału kosmicznego jest orbitalna infrastruktura obsługowa, wykorzystująca środki znajdujące się na miejscu;

Uwagi ogólne

1. stwierdza, że aspekty związane z przestrzenią kosmiczną mają duże znaczenie dla bezpieczeństwa Unii Europejskiej oraz że istnieje potrzeba przyjęcia wspólnego podejścia, które jest konieczne do obrony europejskich interesów w przestrzeni kosmicznej;
2. podkreśla potrzebę posiadania potencjału kosmicznego, aby polityczne i dyplomatyczne działania Unii Europejskiej były oparte na niezależnych, rzetelnych i kompletnych informacjach służących prowadzonej przez nią polityce w zakresie zapobiegania konfliktom, operacjom zarządzania kryzysowego i bezpieczeństwu światowemu,

zwłaszcza monitorowaniu rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej transportu oraz weryfikacji traktatów międzynarodowych, kontroli nad międzynarodowym przemysłem broni lekkiej i małej broni strzeleckiej, ochronie strategicznej infrastruktury i granic Unii Europejskiej, jak również ochronie ludności w razie klęsk żywiołowych oraz katastrof i kryzysów spowodowanych przez człowieka;

3. wyraża zadowolenie z przyjęcia przez „Radę ds. Przestrzeni Kosmicznej” europejskiej polityki kosmicznej zaproponowanej we wspólnym komunikacie przedstawionym przez Komisję i Europejską Agencję Kosmiczną, zwłaszcza z rozdziału dotyczącego bezpieczeństwa i obronności, ubolewa jednak nad faktem braku jakiegokolwiek odniesienia do „zbrojenia” przestrzeni kosmicznej w ramach „najważniejszych kwestii, które należy rozważyć podczas przygotowywania strategii w dziedzinie stosunków międzynarodowych”, o których mowa w załączniku III do rezolucji Rady 136/01 z 21 maja 2007 r¹. w związku z tym zaleca, aby zmieniona europejska strategia bezpieczeństwa odpowiednio uwzględniała tę politykę oraz uważa, że kwestie dotyczące przestrzeni kosmicznej powinny być uwzględnione w ewentualnej białej księdze w sprawie realizacji europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony;
4. zauważa włączenie podstawy prawnej europejskiej polityki kosmicznej do traktatu z Lizbony; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Parlament i Rada mogą, w ramach zwykłej procedury legislacyjnej, określić środki konieczne do przygotowania europejskiego programu kosmicznego; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi i Radzie wniosku dotyczącego tego rodzaju środków oraz komunikatu dotyczącego nawiązania odpowiednich stosunków z Europejską Agencją Kosmiczną; z zadowoleniem przyjmuje również możliwości stałej usystematyzowanej współpracy w sprawach bezpieczeństwa i obronności oraz ściślejszej współpracy w obszarze cywilnym;
5. zachęca państwa członkowskie Unii Europejskiej, Europejską Agencję Kosmiczną i różnorodne zainteresowane strony do większego i lepszego wykorzystania istniejących krajowych i wielonarodowych systemów kosmicznych i do propagowania ich wzajemnego uzupełniania się; w tym względzie zwraca uwagę, że EPBiO wymaga wspólnego potencjału przynajmniej w następujących obszarach: telekomunikacji, zarządzania informacjami, obserwacji i nawigacji; zaleca udostępnianie i wymianę tych danych zgodnie z koncepcją UE dotyczącą sieciocentrycznej architektury operacji (Network Centric Operations Architecture);
6. pochwala wysiłki Międzynarodowej Akademii Astronautyki i Międzynarodowego stowarzyszenia na rzecz większego bezpieczeństwa przestrzeni kosmicznej w zakresie przeciwdziałaniu, zrozumienia i środków dotyczących odpadów kosmicznych;

Niezależna ocena zagrożeń

7. wzywa państwa członkowskie do łączenia i wymiany informacji pochodzących z wywiadu geoprzestrzennego, koniecznych do niezależnej oceny zagrożeń dla UE;

Obserwacja Ziemi i rozpoznanie

¹ Dz.U. C 136 z 20.6.2007, s. 1.

8. wzywa do pełnego rozwinięcia Centrum Satelitarnego Unii Europejskiej (EUSC), aby całkowicie wykorzystać jego potencjał; ponadto zaleca szybkie zawarcie umów między EUSC a państwami członkowskimi UE w celu dostarczania danych obrazowych dostępnych dla dowódców operacji i dowódców sił w ramach EPBiO przy jednoczesnym zapewnieniu komplementarności z systemami obserwacji Globalnego Monitoringu Środowiska i Bezpieczeństwa (GMES) i pochodzącymi z tych obserwacji informacjami związanymi z bezpieczeństwem; w tym zakresie z zadowoleniem przyjmuje projekt stacji obróbki taktycznych danych obrazowych (Tactical Imagery Exploitation Station), prowadzony wspólnie przez Europejską Agencję Obrony (EDA) i EUSC;
9. wzywa państwa członkowskie UE, które posiadają dostęp do różnego rodzaju satelitów radarowych, optycznych i meteorologicznych oraz systemów rozpoznania (Helios, SAR-Lupe, TerraSAR-X, Rapid Eye, Cosmo-Skymed, Pleiades), do zapewnienia ich kompatybilności; z zadowoleniem przyjmuje dwustronne i wielostronne porozumienia pomiędzy wiodącymi krajami UE (np. SPOT, ORFEO, ramy współpracy Helios, umowa ze Schwerinu i przyszły MUSIS); zaleca włączenie systemu MUSIS w ramy europejskie i objęcie go finansowaniem z budżetu UE;
10. podkreśla znaczenie GMES dla polityki zagranicznej oraz polityki bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej; wzywa do utworzenia operacyjnej linii budżetowej w celu zapewnienia trwałości usług GMES w odpowiedzi na potrzeby użytkowników;

Nawigacja, lokalizacja, synchronizacja

11. podkreśla, że Galileo jest konieczny dla niezależnych operacji prowadzonych w ramach EPBiO, dla wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), bezpieczeństwa samej Europy oraz dla strategicznej autonomii Unii; zwraca uwagę, że w dziedzinie nawigacji, lokalizacji i synchronizacji znaczenie będzie miała zwłaszcza jego usługa publiczna o regulowanym dostępie, przede wszystkim w celu uniknięcia niepotrzebnego ryzyka;
12. zauważa, że Parlament i Rada osiągnęły w pierwszym czytaniu porozumienie w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wdrożenia europejskich programów radionawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo), zgodnie z którym właścicielem systemu będzie Wspólnota oraz że faza rozmieszczenia zostanie całkowicie sfinansowana z budżetu wspólnotowego;
13. zwraca uwagę na stanowisko, jakie przyjął w dniu 23 kwietnia 2008 r¹, a mianowicie na fakt, że programy EGNOS i Galileo należy uznać za jedno z osiągnięć przyszłego europejskiego programu kosmicznego oraz na zarządzanie tymi programami wspólnie z Międzyinstytucjonalnym panelem ds. Galileo, co może służyć jako model dla rozwoju europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej.

Telekomunikacja

¹ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0167.

14. podkreśla konieczność istnienia bezpiecznej, satelitarnej komunikacji w przypadku operacji prowadzonych w ramach EPBiO (kadra wojskowa UE, kwatera główna UE, przenośna kwatera główna) i operacji prowadzonych przez siły wojskowe państw członkowskich UE w ramach ONZ, NATO i innych podobnych organizacji;
15. wnioskuję, aby obecne i przyszłe satelitarne systemy telekomunikacyjne będące w gestii krajów Unii Europejskiej (np. Skynet, Syracuse, Sicral, SATCOM Bw, Spainsat) były wzajemnie interoperacyjne, by zapewnić obniżenie kosztów;
16. popiera wspólne prace nad radiem programowalnym (Software-Defined Radio – SDR), prowadzone przez Komisję i Europejską Agencję Obrony; zwraca uwagę, że SDR przyczyni się do lepszej interoperacyjności naziemnego segmentu systemów telekomunikacyjnych;
17. zaleca, aby dokonano oszczędności poprzez współużytkowanie infrastruktury naziemnej wykorzystywanej przez różne krajowe systemy telekomunikacyjne;

Obserwacja przestrzeni kosmicznej

18. popiera utworzenie europejskiego systemu obserwacji przestrzeni kosmicznej, prowadzącego do udostępniania informacji na temat sytuacji w przestrzeni kosmicznej (obejmującego np. GRAVES i TIRA), służących do monitorowania infrastruktury w przestrzeni kosmicznej, odpadów kosmicznych i ewentualnie innych zagrożeń;

Satelitarny system wczesnego ostrzegania przed pociskami balistycznymi

19. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że państwa członkowskie UE nie posiadają natychmiastowego dostępu do danych dotyczących przypadków wystrzelenia pocisków balistycznych na świecie; wyraża zatem poparcie dla projektów dotyczących systemów wczesnego ostrzegania przed pociskami balistycznymi (takich jak francuska „Spirale”); ponadto apeluje o udostępnianie wszystkim państwom członkowskim UE informacji uzyskanych dzięki tym przyszłym systemom, aby chronić ludność tych państw i wspierać przyjęcie ewentualnych środków zaradczych, jak również pomóc w weryfikacji zgodności z Traktatem o Nierozprzestrzenianiu Broni Jądrowej, a także w trosce o cele działań EPBiO i ochronę bezpieczeństwa Europy;

Rozpoznanie systemów łączności

20. popiera wymianę informacji w zakresie rozpoznania systemów łączności (wywiad elektroniczny, taki jak francuski Essaim, i wywiad łączności) na szczeblu europejskim;

Autonomiczny dostęp do przestrzeni kosmicznej i środowiska międzynarodowego

21. popiera bezpieczny, niezależny i trwały dostęp Unii Europejskiej do przestrzeni kosmicznej jako jeden z warunków wstępnych jej autonomicznych działań;

22. zaleca, aby europejskie satelity o charakterze niehandlowym były wynoszone na orbitę przez europejskie rakiety nośne, najlepiej z terytorium Unii Europejskiej, mając na względzie aspekty bezpieczeństwa zaopatrzenia i ochrony europejskiej bazy technologicznej i przemysłowej w sektorze obrony;
23. zauważa, że konieczne jest zwiększenie wysiłków na rzecz rozwoju ulepszonych systemu Ariane 5, tak aby był on gotowy przed 2015 r.;
24. zaleca jak najszybsze rozpoczęcie strategicznej długofalowej inwestycji w nowe europejskie rakiety nośne, aby sprostać rosnącej światowej konkurencji; domaga się, aby w przypadku tego projektu zachowano większą dyscyplinę pod względem budżetu i terminów;
- 25.. zaleca utworzenie orbitalnej infrastruktury obsługowej dla zwiększenia mocy, wytrzymałości, dostępności i skuteczności działania funkcjonującego potencjału kosmicznego, przy jednoczesnym ograniczeniu jego rozmieszczenia i kosztów utrzymania;

Zarządzanie

26. zachęca do ścisłej współpracy między filarami w sprawach przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa, z udziałem wszystkich właściwych podmiotów (tj. Komisji, Rady, Europejskiej Agencji Obrony i Centrum Satelitarnego Unii Europejskiej), w celu zapewnienia polityki bezpieczeństwa i bezpieczeństwa danych związanych z EPBiO;
27. zdecydowanie zaleca wspieranie równego dostępu wszystkich państw członkowskich UE do danych operacyjnych zgromadzonych za pomocą potencjału kosmicznego dzięki wzmocnionym ramom EPBiO;
28. zaleca, aby Europejska Agencja Obrony rozwinęła swoje możliwości administracyjne i finansowe w zakresie zarządzania działaniami związanymi z przestrzenią kosmiczną;

Finansowanie

29. zwraca uwagę, że w budżecie UE przeznaczono sumę około 5,25 mld EUR na lata 2007-2013 na rzecz wspólnych europejskich działań w zakresie przestrzeni kosmicznej, co odpowiada wydatkom w tym okresie rzędu 750 mln EUR rocznie;
30. wzywa Unię Europejską do utworzenia budżetu operacyjnego na potencjał kosmiczny, który będzie służył wsparciu EPBiO i kwestii związanych z europejskim bezpieczeństwem;
31. jest zaniepokojony faktem, że brak koordynacji wśród państw członkowskich powoduje niedobór zasobów ze względu na niepotrzebne powielanie działań; popiera zatem pomysł rozpoczęcia przez państwa członkowskie wspólnych programów, co w dłuższej perspektywie przyczyni się do oszczędności;

32. zwraca ponadto uwagę, że koszty związane z brakiem wspólnego europejskiego podejścia do nabywania, utrzymania i funkcjonowania potencjału kosmicznego szacuje się na setki milionów euro;
33. zwraca uwagę, że – jak pokazują doświadczenia – skuteczne zarządzanie szeroko zakrojonymi wspólnymi projektami jest niemożliwe, gdy udział bierze 27 różnych organów budżetowych państw członkowskich stosujących zasadę godziwego zwrotu; zdecydowanie popiera zatem finansowanie tego typu projektów i programów z budżetu UE;
34. zwraca uwagę, że z szacunków dokonanych na podstawie obecnej wiedzy wynika, iż poziom inwestycji potrzebnych do zaspokojenia związanych z telekomunikacją satelitarną potrzeb europejskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony i odpowiednie wydatki Unii Europejskiej na obserwację Ziemi i gromadzenie informacji wywiadowczych, w tym rozpoznanie systemów łączności, powinny znacznie wzrosnąć w celu zaspokojenia potrzeb i ambicji związanych z kompleksową polityką kosmiczną;
35. jest zdania, że Unia Europejska, Europejska Agencja Kosmiczna, Europejska Agencja Obrony i państwa członkowskie powinny zapewnić niezawodne i odpowiednie finansowanie przewidywanych działań w przestrzeni kosmicznej i związanych z nimi badań naukowych; przywiązuje dużą wagę do finansowania zapewnianego ze środków budżetowych UE, tak jak w przypadku projektu Galileo;

Ochrona infrastruktury w przestrzeni kosmicznej

36. zwraca uwagę na wrażliwość strategicznego potencjału kosmicznego oraz infrastruktury umożliwiającej dostęp do przestrzeni kosmicznej, np. rakiet nośnych i portów kosmicznych; podkreśla zatem potrzebę ich odpowiedniej ochrony za pomocą naziemnego systemu obrony antyrakietowej teatru działań, samolotów i systemów obserwacji przestrzeni kosmicznej; ponadto popiera udostępnianie danych międzynarodowym partnerom w przypadku, gdyby satelity stały się niesprawne w wyniku wrogich działań;
37. apeluje o obniżenie stopnia wrażliwości przyszłych europejskich systemów satelitarnych poprzez instalacje systemów przeciwwzakłóceńowych, osłon, orbitalnej infrastruktury obsługowej i stworzenie architektury systemów wysoko- i wieloorbitalnych;
38. podkreśla, że środki ochronne winny być całkowicie zgodne z międzynarodowymi normami dotyczącymi pokojowego wykorzystania przestrzeni kosmicznej oraz wspólnie ustalonymi środkami na rzecz przejrzystości i budowy zaufania; zwraca się do państw członkowskich UE o zbadanie możliwości opracowania prawnie lub politycznie wiążącego „kodeksu drogowego” dla operatorów w przestrzeni kosmicznej, wraz z systemem zarządzania ruchem w przestrzeni kosmicznej;
39. podkreśla, że ze względu na tę wrażliwość zaawansowana komunikacja nie powinna być nigdy w pełni zależna od technologii kosmicznej;

Międzynarodowe przepisy dotyczące korzystania z przestrzeni kosmicznej

40. potwierdza znaczenie zasady pokojowego wykorzystania przestrzeni kosmicznej, wyrażonej w Traktacie o Przestrzeni Kosmicznej z 1967 r.; wyraża zatem zaniepokojenie perspektywą ewentualnej militaryzacji przestrzeni kosmicznej;
41. domaga się, aby pod żadnym pozorem europejska polityka kosmiczna nie przyczyniała się do ogólnej militaryzacji i uzbrojenia przestrzeni kosmicznej;
42. wzywa do zaostrzenia międzynarodowych przepisów regulujących i chroniących pokojowe wykorzystanie przestrzeni kosmicznej oraz do wzmocnienia środków na rzecz przejrzystości i budowy zaufania, w ramach sporządzania przez Komitet ds. Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej ONZ (COPUOS) wytycznych w sprawie ograniczenia odpadów kosmicznych, spójnych z wytycznymi międzyinstytucjonalnego Komitetu Koordynacyjnego ds. Odpadów, jak również w ramach Konferencji ONZ ds. Rozbrojenia, która obecnie opracowuje wielostronną umowę w sprawie zapobiegania wyścigowi zbrojeń w przestrzeni kosmicznej; zwraca się ponadto do prezydencji UE o proaktywne reprezentowanie UE w COPUOS; wzywa instytucje UE do wsparcia konferencji na temat przeglądu traktatu o przestrzeni kosmicznej w celu jego umocnienia i rozszerzenia jego zakresu tak, aby zakazywał wszelkiej broni w przestrzeni kosmicznej;
43. wzywa wszystkie podmioty działające na arenie międzynarodowej do powstrzymania się od stosowania w przestrzeni kosmicznej ofensywnego wyposażenia; wyraża szczególne zaniepokojenie wykorzystaniem siły niszczącej przeciwko satelitom, jakiej użyto podczas chińskich prób systemu antysatelitarnego przeprowadzonych w styczniu 2007 r. oraz skutkami znacznego wzrostu ilości odpadów kosmicznych dla bezpieczeństwa w przestrzeni kosmicznej; w związku z tym zaleca przyjęcie prawnie wiążących instrumentów międzynarodowych koncentrujących się na zakazie stosowania broni przeciwko potencjałowi kosmicznemu i rozmieszczania broni w przestrzeni kosmicznej;<
44. wzywa wszystkich użytkowników przestrzeni kosmicznej do rejestrowania swoich satelitów, w tym także wojskowych, co ma służyć jako propagujący przejrzystość środek budowy zaufania w zakresie bezpieczeństwa przestrzeni kosmicznej; popiera dążenie Rady do stworzenia kompleksowego unijnego kodeksu postępowania w zakresie obiektów kosmicznych; wzywa do przekształcenia tego kodeksu w prawnie wiążący instrument;
45. wzywa Narody Zjednoczone i Unię Europejską do uczestnictwa w aktywnym zmniejszaniu szkodliwych dla satelitów ilości odpadów kosmicznych i ochronie przed tymi odpadami;

Współpraca transatlantycka w dziedzinie polityki kosmicznej i obrona antyrakietowa

46. wzywa Unię Europejską i Organizację Traktatu Północnoatlantyckiego do rozpoczęcia strategicznego dialogu w sprawie polityki kosmicznej i obrony antyrakietowej uwzględniając prawny nakaz unikania jakichkolwiek działań, które mogłyby być

niezgodne z zasadą pokojowego wykorzystywania przestrzeni kosmicznej; zwłaszcza w sprawie uzupełniania się i interoperacyjności systemów łączności satelitarnej, obserwacji przestrzeni kosmicznej i wczesnego ostrzegania przed pociskami balistycznymi oraz ochrony sił europejskich przez system obrony antyrakietowej teatru działań;

47. wzywa Unię Europejską i Stany Zjednoczone do rozpoczęcia strategicznego dialogu na temat wykorzystania potencjału kosmicznego, a także do objęcia globalnego przywództwa w ONZ i poza nim, aby upewnić się, że przestrzeń kosmiczna jest zachowana wyłącznie do celów pokojowej polityki;

Inna współpraca międzynarodowa

48. z zadowoleniem przyjmuje ściślejszą współpracę między Unią Europejską i Federacją Rosyjską w ramach rozmów trójstronnych na temat przestrzeni kosmicznej, rozpoczętych w 2006 r. między Komisją Europejską, Europejską Agencją Kosmiczną i Roscosmosem (rosyjską agencją kosmiczną), obejmujących zastosowania kosmiczne (nawigacja satelitarna, obserwacja Ziemi i systemy łączności satelitarnej) oraz dostęp do przestrzeni kosmicznej (rakiety nośne i przyszłe systemy transportu kosmicznego);

o

o o

49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Agencji Kosmicznej, parlamentom państw członkowskich i sekretarzom generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych, Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

UZASADNIENIE

1. Wstęp

Europejska strategia bezpieczeństwa z 2003 zawiera szerokie pojęcie bezpieczeństwa. Zadania wynikające z tej strategii obejmują operacje pokojowe, ochronę infrastruktury krytycznej i naszych wspólnych granic zewnętrznych, przeciwdziałanie rozpowszechnianiu broni i weryfikację umów.

Zdolność do sprostania tym wyzwaniom zależy i coraz bardziej będzie zależała od **dostępności systemów satelitarnych**. W celu likwidacji istniejących w tej dziedzinie braków sprawozdawca proponuje ściślejszą współpracę przy opracowywaniu wspólnych europejskich systemów w dziedzinie technologii kosmicznych.

2. Europejska polityka kosmiczna

Sprawozdawca wyraża zadowolenie z przyjęcia przez Radę UE **europejskiej polityki kosmicznej** (ESP) zaproponowanej we wspólnym komunikacie Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA), zwłaszcza z rozdziału w sprawie bezpieczeństwa i obronności.

Rada jest proszona o nawiązanie do europejskiej polityki kosmicznej w **białej księdze w sprawie realizacji europejskiej strategii bezpieczeństwa**.

Ponadto **traktat lizboński** ustanawia podstawy prawne dla europejskiej polityki kosmicznej oraz możliwość stałej zorganizowanej współpracy w sprawach bezpieczeństwa i obronności oraz ściślejszej współpracy w obszarze cywilnym.

3. Systemy satelitarne

Systemy satelitarne wykorzystywane do celów **obserwacji Ziemi i rozpoznania, celów telekomunikacyjnych, nawigacyjnych, lokalizacyjnych i synchronizacyjnych** są „oczami i uszami” tych, którzy je posiadają. Ich posiadacze mogą mieć charakter wojskowy lub cywilny.

Dlatego też **dla krajów UE sprawą zasadniczą jest posiadanie dostępu do danych zdobywanych przez takie systemy**, aby zapewnić decydom w ramach EPBiO i WPZiB odpowiednie informacje. Ponieważ jest rzeczą powszechnie wiadomą, że potencjał kosmiczny jest konieczny dla unijnych operacji zarządzania kryzysowego i może zapewnić UE ważne narzędzie monitorowania rozpowszechniania broni i weryfikacji umów międzynarodowych, należy zatem zachęcać państwa członkowskie UE, Europejską Agencję Kosmiczną oraz różnorodne zainteresowane strony do jak najlepszego wykorzystania istniejących krajowych i wielonarodowych systemów kosmicznych i do propagowania ich wzajemnego uzupełniania się.

Systemy te mogą jednak być „**piętą Achillesową**”, jeżeli staną się celem wrogiego

państwa lub podmiotów niepaństwowych, albo jeśli po prostu zderzą się z odpadami kosmicznymi. Zaleca się zatem stworzenie systemu obserwacji przestrzeni kosmicznej, który gwarantowałby lepszą ochronę europejskich satelitów.

Satelity służące do **obserwacji Ziemi** mogą zapewnić stały i długofalowy bieżący monitoring sytuacji i umożliwić odwzorowywanie terenu. Satelity **telekomunikacyjne** (Satcom) często stanowią jedyny dostępny sposób utworzenia w pełni sprawnego „łańcucha informacji”. Mogą być wykorzystywane do przekazywania zdalnie gromadzonych danych do odległej centrali, a także do rozpowszechniania informacji z terenu do różnych jednostek.

Dalsza normalizacja i standaryzacja na szczeblu europejskim w dziedzinie badań naukowych, rozwoju technicznego i produkcji mogłaby osiągnąć znaczny poziom zarówno w dziedzinie obserwacji Ziemi, jak i satelitów telekomunikacyjnych. W wyniku powyższego udałooby się uniknąć **kosztownego powielania działań**, a także **możliwe byłoby wygenerowanie korzyści skali oraz oszczędności**.

Ponadto działania w ramach EPBiO mogłyby odnieść korzyści dzięki **wyższemu poziomowi interoperacyjności** potencjału kosmicznego eksploatowanego przez państwa członkowskie UE.

Państwa członkowskie UE opracowały kilka systemów kosmicznych, mających zaspokajać ich krajowe potrzeby w zakresie bezpieczeństwa. Jednakże ograniczenia budżetowe i potrzeba interoperacyjności przemawiają za **bardziej zintegrowanym europejskim podejściem**. Francja jest liderem w tej dziedzinie, zawierającym dwustronne lub wielostronne umowy ramowe z innymi państwami członkowskimi UE (Niemcami, Włochami, Wielką Brytanią i Hiszpanią).

3.1. Obserwacja Ziemi i rozpoznanie

Kilka krajów rozwinęło lub rozwija własne **systemy obserwacji Ziemi**: Francja (od 1986 r., począwszy od SPOT 1, a kończąc na Helios B i Plejadach), Włochy (Cosmo-SkyMed), Niemcy (SAR-Lupe), Hiszpania (SEOSAT, w ramach europejskiego projektu GMES), Szwecja (projekt SVEA, oczekujący na razie na zatwierdzenie przez siły zbrojne), Wielka Brytania (Topsat). Część z nich została stworzona jako systemy podwójnego zastosowania, a inne jako systemy wykorzystywane przez więcej niż jeden kraj. Państwa członkowskie UE zarządzające różnego rodzaju satelitami radarowymi, optycznymi i pogodowymi oraz systemami rozpoznania muszą zapewnić ich kompatybilność.

Należy zatem zdecydowanie popierać **dwu- i wielostronne umowy** pomiędzy wiodącymi krajami UE jako sposób zaoszczędzenia pieniędzy podatników. Francja i Włochy podpisały „umowę z Turynu”, opartą na połączeniu dwu odnośnych struktur (obserwacji optycznej i radarowej - ORFEO¹), w celu uzupełnienia ich wzajemnych programów. Z tych samych powodów także Francja i Niemcy podpisały w 2002 r. dwustronną umowę

¹ ORFEO – Optyczna i radarowa połączona obserwacja Ziemi - francusko-włoska umowa obejmująca Cosmo-SkyMed i Plejady

o wymianie zdolności między SAR Lupe i Helios II (umowa ze Schwerinu). Parlament Europejski mógłby **poprzec utworzenie „zeuropeizowanego” systemu rozpoznania, takiego jak planowany MUSIS.**¹

Jeżeli chodzi o zdolności Unii Europejskiej w zakresie obserwacji Ziemi, to **Centrum Satelitarne UE (EUSC)**, z siedzibą w Torrejon (Hiszpania), korzystając ze źródeł otwartych i źródeł państw członkowskich dostarcza syntetyczną analizę obrazów dla celów bezpieczeństwa, wspierając operacje prowadzone w ramach EPBiO. Do czasu zawarcia umów między Centrum Satelitarnym UE i państwami członkowskimi UE w sprawie dostarczania dostępnych obrazów do celów operacji EPBiO, centrum to **nie wykorzystuje w pełni swego potencjału.**

GMES (Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa) to europejska inicjatywa zarządzana przez Komisję Europejską, mająca na celu świadczenie usług w dziedzinie bezpieczeństwa cywilnego w wymiarze środowiskowym i humanitarnym, jak również uczestniczenie w weryfikacji niektórych umów rozbrojeniowych. GMES będzie bazować na danych z obserwacji otrzymanych od satelitów obserwacyjnych Ziemi oraz informacji uzyskanych ze źródeł naziemnych. Gdy pierwsze służby będą gotowe w 2008 r. (odwzorowywanie terenu, wspomaganie zarządzania w sytuacjach awaryjnych i prognozowanie), system **powinien być dostępny jako wsparcie operacji prowadzonych w ramach EPBiO**, a w budżecie UE powinna zostać utworzona operacyjna linia budżetowa.

Ponadto państwa członkowskie powinny łączyć i wymieniać się informacjami pochodzącymi z wywiadu geoprzestrzennego nie tylko dla celów operacji EPBiO, ale także w celu **niezależnej oceny zagrożeń dla UE.**

3.2. Telekomunikacja

Wojsko oraz organizacje zajmujące się bezpieczeństwem coraz częściej korzystają z systemów komercyjnych dostarczających większą szerokość pasma dla skomplikowanych systemów wojskowych. **Bezpieczna komunikacja stanowi konieczność w przypadku każdej operacji prowadzonej w ramach EPBiO**, jeżeli ma być ona skuteczna. Obecna wojskowa architektura satelitów telekomunikacyjnych składa się głównie z **dwóch poziomów usług: łączności niechronionej oraz wysoce chronionego przekazu wojskowego.** W Europie jedynie **kilka krajów rozwinęło wysoki poziom bezpieczeństwa** (z powodu trudności technicznych i budżetowych), a dwa z nich (**Francja i Wielka Brytania**) to państwa posiadające broń jądrową. Wielka Brytania wykorzystuje stworzony przez siebie system Skynet, przy czym najnowsza wersja Skynet V powstała jako system podwójnego zastosowania. Francuskie siły zbrojne, które najpierw korzystały z cywilnej platformy satelitarnej (Telecom-2), wybrały program przeznaczony wyłącznie dla wojska (Syracuse III). **Włochy i Hiszpania** opracowały swoje własne wojskowe satelity telekomunikacyjne (odpowiednio SICRAL i Spainsat). Ponadto połączony potencjał francuski, włoski i brytyjski został wybrany przez **NATO** w celu dostarczania pierwszej architektury łączności, tak zwanej „**Satcom Post-2000**”.

¹ MUSIS – Ponadnarodowy kosmiczny system obrazowania dla celów obserwacji i rozpoznania (oparty na dokumencie BOC – Besoin Opérationnel Commun)

W 2009 r. zostaną wprowadzone na orbitę dwa **nowe niemieckie systemy satelitarne** (zwane SatcomBw).

Sprawozdawca wnioskuję, aby obecne i przyszłe satelitarne systemy telekomunikacyjne będące w gestii UE były wzajemnie interoperacyjne. W idealnej sytuacji przyszłe satelity telekomunikacyjne powinny być wprowadzane na orbitę i finansowane przy dużo większej współpracy niż ma to miejsce obecnie.

Ponadto należy wesprzeć trwające obecnie prace nad **radiem programowalnym (Software-Defined Radio)**, prowadzone przez Europejską Agencję Obrony we współpracy z Komisją Europejską, zapewniającym pełną interoperacyjność naziemnych systemów telekomunikacji.

3.3. Nawigacja, lokalizacja i synchronizacja

W ramach wspólnej inicjatywy WE i Europejskiej Agencji Kosmicznej do 2013 r. Europa będzie zarządzać nowym Globalnym Systemem Nawigacji Satelitarnej (GNSS) zwanym **Galileo**. Będzie to system 30 satelitów umożliwiających użytkownikom posiadającym odpowiednie odbiorniki uzyskanie niezwykle dokładnych informacji o ich lokalizacji. Sprawozdawca wyraża zadowolenie z kompromisu osiągniętego przez UE w listopadzie 2007 r. i podkreśla, że **konieczne jest, aby Galileo był w pełni dostępny dla niezależnych operacji prowadzonych w ramach EPBiO** (zwłaszcza jego usługa publiczna o regulowanym dostępie).

3.4. Satelitarne systemy wczesnego ostrzegania przed pociskami balistycznymi

Należy wspierać projekty dotyczące systemów wczesnego ostrzegania przed **pociskami balistycznymi** (takie jak francuska Spirale). Gotowe, uzyskane przez nie informacje muszą być w przyszłości wymieniane między wszystkimi państwami członkowskimi UE.

3.5. Rozpoznanie systemów łączności

Rozwój i wymiana informacji w zakresie **rozpoznania systemów łączności** (wywiad elektroniczny, taki jak francuski Essaim, i wywiad łączności) są **zalecane na szczeblu europejskim jako wsparcie dla operacji prowadzonych w ramach EPBiO**.

4. System obserwacji przestrzeni kosmicznej i ochrona infrastruktury w przestrzeni kosmicznej

W chwili obecnej Europa jest w dużym stopniu uzależniona od **obserwacji przestrzeni kosmicznej** (tzn. systematycznego śledzenia obiektów znajdujących się w przestrzeni kosmicznej), prowadzonej przy pomocy radarów i teleskopów optycznych przez USA i Rosję. Europejska Agencja Kosmiczna (ESA) i Komisja Europejska rozpoczęły jednak rozmowy na temat ewentualnego **utworzenia europejskiego systemu obserwacji przestrzeni kosmicznej, udostępniającego informacje na temat sytuacji w przestrzeni kosmicznej**. Część tego systemu mogłyby stanowić niemieckie radary TIRA i francuskie GRAVES.

Podjęcie działań w tym kierunku ma ogromne znaczenie, jeżeli UE chce zapewnić lepszą **ochronę swoich satelitów**. Trzeba odpowiednio chronić wrażliwy potencjał kosmiczny oraz **infrastrukturę** umożliwiającą dostęp do przestrzeni kosmicznej. Proponujemy dzielenie się danymi z międzynarodowymi partnerami w przypadku, gdyby satelity stały się niesprawne w wyniku wrogich działań.

5. Autonomiczny dostęp do przestrzeni kosmicznej i środowiska międzynarodowego

W opinii sprawozdawcy **bezpieczny, niezależny i trwały dostęp do przestrzeni kosmicznej przez UE stanowi jeden z warunków wstępnych autonomicznych działań UE**. Dlatego też, mając jednocześnie na względzie aspekty bezpieczeństwa zaopatrzenia i ochrony europejskiej bazy przemysłowej i technologicznej sektora obronnego, zaleca się, aby europejskie satelity o charakterze niehandlowym były wynoszone na orbitę przez europejskie rakiety nośne z terytorium UE. Jak najszybciej należy rozpocząć strategiczną długofalową inwestycję w nowe europejskie rakiety nośne. Podsumowując, konieczne jest wzmocnienie **rakiety nośnej Ariane 5** dzięki **silnikom wielokrotnego użytku** w celu utrzymania jej konkurencyjności.

6. Zarządzanie

W przyszłości **należy stworzyć zintegrowaną europejską architekturę kosmiczną** opartą na systemie ścisłej współpracy między filarami, z udziałem Komisji Europejskiej, Rady, Europejskiej Agencji Obrony, Centrum Satelitarnego UE i Europejskiej Agencji Kosmicznej. Należy stworzyć wzmocnione ramy EPBiO w celu **zapewnienia mniejszym krajom UE**, mającym ograniczone możliwości finansowania własnego potencjału kosmicznego, **dostępu do danych operacyjnych**.

7. Finansowanie

Sprawozdawca wzywa UE do **zapewnienia niezawodnego i odpowiedniego finansowania przewidywanych działań w przestrzeni kosmicznej** oraz utworzenia budżetu operacyjnego na usługi zapewniane przez potencjał kosmiczny, wspierające EPBiO i kwestie związane z europejskim bezpieczeństwem.

Brak koordynacji wśród państw UE powoduje niedobór zasobów, a zatem **państwa członkowskie UE powinny uruchamiać wspólne programy, co w dłuższej perspektywie przyczyni się do oszczędności kosztów**. To uderzające, że **koszty związane z brakiem wspólnego europejskiego podejścia** w zakresie do dostarczania, konserwacji i funkcjonowania potencjału kosmicznego szacuje się **na setki milionów euro**.

Przyszłe możliwości satelitarne służące celom bezpieczeństwa i obrony, takie jak MUSIS powinny być **finansowane z budżetu UE**.

8. Międzynarodowe przepisy dotyczące korzystania z przestrzeni kosmicznej

W sprawozdaniu wyrażono zaniepokojenie perspektywą **ewentualnej militaryzacji**

przestrzeni kosmicznej i potwierdzono znaczenie zasady **pokojuowego wykorzystania przestrzeni kosmicznej**, wyrażonej w Układzie o zasadach działalności państw w zakresie badań i użytkowania przestrzeni kosmicznej, łącznie z Księżycem i innymi ciałami niebieskimi, z 1967 r.

Ponadto należy wzmocnić międzynarodowe przepisy regulujące i chroniące pokojowe wykorzystanie przestrzeni kosmicznej, w szczególności w ramach sporządzania przez Komitet ds. Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej ONZ (COPUOS), wytycznych w sprawie ograniczenia odpadów kosmicznych. Działania te powinny być spójne z działaniami międzyinstytucjonalnego Komitetu Koordynacyjnego ds. Odpadów jak również Konferencji ONZ ds. Rozbrojenia, która obecnie opracowuje wielostronną umowę w sprawie zapobiegania wyścigowi zbrojeń w przestrzeni kosmicznej (PAROS). Prezydencja UE powinna proaktywnie reprezentować UE w wyżej wymienionych **organach ONZ**.

Wszystkie **podmioty działające na arenie międzynarodowej muszą powstrzymać się od stosowania w przestrzeni kosmicznej ofensywnego wyposażenia**, jakiego użyto podczas chińskich prób antysatelitarnych przeprowadzonych w 2007 r., które spowodowały powstanie zatrważającej ilości odpadów kosmicznych. ONZ i UE muszą uczestniczyć w aktywnym zmniejszaniu ilości odpadów kosmicznych i ochronie przed odpadami kosmicznymi, szkodliwymi dla satelitów.

Pomimo obecnej praktyki i wbrew swoim **zobowiązaniom nie wszyscy użytkownicy przestrzeni kosmicznej rejestrują swoje satelity, w tym także wojskowe**. Należy utrzymać rejestrację służącą jako środek budowania zaufania w zakresie bezpieczeństwa przestrzeni kosmicznej. Oprócz tego dążenie Rady do stworzenia kompleksowego unijnego kodeksu postępowania w zakresie obiektów kosmicznych może zapewnić większe bezpieczeństwo na orbicie.

9. Współpraca transatlantycka i inna współpraca międzynarodowa w dziedzinie polityki kosmicznej

Polepszona współpraca między **UE i Rosją** w ramach rozmów trójstronnych na temat przestrzeni kosmicznej, rozpoczętych w 2006 r. między Komisją Europejską, Europejską Agencją Kosmiczną i Roscosmosem (rosyjską agencją kosmiczną), jest bardzo pozytywnie postrzegana, lecz **współpraca z USA i NATO pozostaje na drugim planie**.

Sprawozdawca wzywa zatem UE i USA do rozpoczęcia strategicznego dialogu na temat wykorzystania potencjału kosmicznego.

Wzywa się UE i NATO do rozpoczęcia podobnego dialogu w sprawie polityki kosmicznej i systemu antyrakietowego, zwłaszcza w sprawie uzupełniania się i interoperacyjności systemów łączności satelitarnej, obserwacji przestrzeni kosmicznej i wczesnego ostrzeżenia przed pociskami balistycznymi oraz ochrony sił europejskich przez system obrony antyrakietowej teatru działań.

30.5.2008

OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa
(2008/2030(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Romana Jordan Cizelj

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając Traktat z Lizbony zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, podpisany w Lizbonie w dniu 13 grudnia 2007 r., w którym dodano nowy artykuł 172a w rozdziale dotyczącym badań i rozwoju technologicznego, tworząc w ten sposób podstawę prawną umożliwiającą Unii opracowanie europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej,

Uwagi ogólne

1. wyraża zadowolenie z dodania artykułu 172a dotyczącego europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej do Traktatu o funkcjonowanie Unii Europejskiej i z zadowoleniem przyjmuje możliwość przyjęcia przez Parlament i Radę w ramach zwykłej procedury legislacyjnej środków niezbędnych do opracowania europejskiego programu kosmicznego;

2. wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi i Radzie wniosku dotyczącego tego rodzaju środków oraz komunikatu dotyczącego nawiązania odpowiednich stosunków z Europejską Agencją Kosmiczną;

Nawigacja - lokalizacja

3. zauważa, że Parlament i Rada osiągnęły w pierwszym czytaniu porozumienie w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wdrożenia europejskich programów radionawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo), zgodnie z którym właścicielem systemu będzie Wspólnota oraz że faza rozmieszczenia zostanie całkowicie sfinansowana z budżetu wspólnotowego;
4. zwraca uwagę na stanowisko, jakie przyjął w dniu 23 kwietnia 2008 r.¹, a mianowicie na fakt, że programy EGNOS i Galileo należy uznać za jedno z osiągnięć przyszłego europejskiego programu kosmicznego oraz na zarządzanie tymi programami wspólnie z Międzyinstytucjonalnym panelem ds. Galileo, co może służyć jako model dla rozwoju europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej.

¹ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0167.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	28.5.2008
Wynik głosowania końcowego	+ : 50 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Dragoş Florin David, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Adam Gierek, Norbert Glante, Umberto Guidoni, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein, Erna Hennicot-Schoepges, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Anne Laperrouze, Eugenijus Maldeikis, Eluned Morgan, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Atanas Papanicolas, Aldo Patriciello, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Andres Tarand, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Alejo Vidal-Quadras
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Gabriele Albertini, Alexander Alvaro, Ivo Belet, Manuel António dos Santos, Robert Goebbels, Satu Hassi, Edit Herczog, Pierre Pribetich, Bernhard Rapkay, Silvia-Adriana Ţicău, Lambert van Nistelrooij
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Emmanouil Angelakas, Nicolae Vlad Popa

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	3.6.2008
Wynik głosowania końcowego	+ : 43 - : 6 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Monika Beňová, André Brie, Colm Burke, Philip Claeys, Véronique De Keyser, Hanna Foltyn-Kubicka, Georgios Georgiou, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Willy Meyer Pleite, Philippe Morillon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Raül Romeva i Rueda, Libor Rouček, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Ari Vatanen, Jan Marinus Wiersma, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Maria Badia i Cutchet, Giulietto Chiesa, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Evgeni Kirilov, Jaromír Kohlíček, Miloš Koterec, Doris Pack, Rihards Pīks, Jean Spautz, Karl von Wogau